

[Clausager.]

sagde er blevet refereret i adskillige Blade, der ikke havde Referenter paa Mødet — hvordan de saa har faaet det, skal jeg ikke efterforske, saadan noget ser vi jo en Gang imellem, men det kan jo ikke forundre nogen, at det er mere eller mindre galt. Jeg har ikke fundet Anledning til at dementere det, hvor jeg har set det, men det er en helt anden Sag, naar Ministeren her i Tinget drager dette forkerte Referat frem og bygger en Del Udtalelser til mig paa det. Det er vist egentlig det klogeste at sige, hvad jeg har sagt, det er ingen Hemmelighed, og saa er vi ude over det.

Jeg har sagt angaaende disse forskellige Landbrugsordninger, at jeg fandt, at saaledes som de var affattet, saaledes som de havde virket, og saaledes som de var blevet brugt, navnlig af de Folk, der vil Landbruget til Livs, fandt jeg det klogt, at vi undersøgte nøje hver enkelt af dem for at komme til Klarhed over, hvor meget der var ved dem, og for de Ordningers Vedkommende, der betød lidet eller intet, vilde jeg finde, at det var klogt, om vi sagde: Vi har ikke noget imod, at de forsvinder, saadan som man bruger dem imod os; thi man har nemlig brugt dem imod Landbruget til at kræve ekstraordinær Lønforhøjelse og kræve, at de store forlods Skatter, Ejendomsskatterne, blev staaende. Det er, hvad jeg har sagt. Jeg har slet ikke udtalt, at den skulde vi beholde, og den skulde vi af med. Jeg har sagt: Tiden er sikkert kommet til nøje at undersøge hver enkelt af dem; nu har vi prøvet det ad den Vej, lad os nu undersøge, hvad vi har haft ud af det, Tiden har jo ogsaa forandret sig noget, og hvad der saa efter vor Undersøgelse viser sig at være lidet eller intet værd, er jeg tilbøjelig til at tro at vi skulde lade forsvinde, i alt Fald ikke kræve det af Regeringen, og saa maa den selv om, hvad den vil.

Landbrugsministeren synes at være noget oprørt over, at jeg har talt om dette, og han siger dér paa Sp. 921 — hvis jeg skulde komme til at cifere lidt her og dér, har jeg formodentlig Formandens Tilladelse, det skal ikke blive meget —, at hvis ikke vi faar de Ordninger fornyet, der løber ud til April, kan Venstres Formand takke sin Hær derfor, de Folk, han kommanderer og har under sig, og de Blade, han har under sig. Landbrugsministeren føjer til, at det vil jo betyde mange Millioners Tab for Landbruget, om dette sker. Saa kommer han ind paa at gøre op for de forskellige Ordninger, hvad de er værd, og det skal jeg saamænd ikke komme saa meget ind paa, for det er jo saadan noget

som, at hvis det var gaaet saa galt, saa havde den været *det* værd, og hvis det var gaaet saadan, var den *det* værd. Det gælder Smørordningen, hvorom han fortæller, at den har jo ikke givet saa meget, som man troede, fordi Smørprisen steg, men var Smørprisen gaaet til den anden Side, saa kunde den have givet, med Priserne i 1936 tror jeg det var, 30 Mill. Kr., og med Priserne i 1935 havde den givet 40 Mill. Kr. Ja, vi kan faa meget større Tal, hvis det skal være!

Jeg synes nu, det er meget værre med Kødloven, da Landbrugsministeren kommer til den, det er Sp. 922. Dér er en Mundfuld, som jeg har ondt ved at faa ned, og jeg har i Sandhed ondt ved at tro, at Landbrugsministeren selv vil staa ved det, men vi kan undersøge det. Landbrugsministeren siger dér:

„Lovgivningen angaaende Kreatursalget er et udmærket praktisk Stykke Planøkonomi, ja, man kan endogsaa sige Socialisme, som har gavnet Landbruget for mange Millioner Kroner. Der er ved Lovgivningen skabt Centralisation af hele Kreatureksporten, saa alle Markeder kan udnyttes og ikke misbruges og derved ødelægges, en Ordning, som i 4—5 Aar omtrent har tredoblet Priserne paa Kreaturer.“

En Ordning, der i Løbet af 4—5 Aar har tredoblet Priserne paa Kreaturerne! Jeg kan ikke begribe, at Landbrugsministeren i fuldt Alvor kan sige, at den Ordning har tredoblet Priserne, for alle, der har en Smule med Tingene at gøre, ved da, at det er den forøgede Afsætning, der har forøget Priserne, de højere Priser er en Følge af den større Efterspørgsel. Men jeg vil gerne være rimelig over for Ministeren og sige, at han maa godt sige, at den har været medvirkende i sin Tid, til at begynde med; men at gabe saa højt, at man siger, at ved dette herlige Stykke Socialisme, der her er praktiseret, er det lykkedes i Løbet af 4—5 Aar omtrent at tredoble Priserne paa Kreaturerne, det er dog for meget af det gode.

Saa kommer vi til Svinereguleringen, paa Sp. 924. Dér har vi det sædvanlige — jeg havde desværre ikke Tid til at høre paa, hvad en foregaaende Taler var inde paa, det var noget om den gamle Historie om Svinereguleringen som Monopol —, Landbrugsministeren siger dér Sp. 924:

„Jeg lagde ikke Skjul paa, at ogsaa jeg ansaa dette Stykke Planøkonomi for meget fordelagtigt for Landbruget.“

Ja, men lad os nu være enige om een Ting, det er ikke en Forøring, det er ingen Indtægt for Landbruget, ingen Fordel for